

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4062/2024
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Вељковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 5/24 од 19.01.2024. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 5/24 од 19.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 5/24 од 19.01.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Ржг 5/24 од 19.01.2024. године, одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Лесковцу Р4 П 121/23 од 14.12.2023. године, којим је одбијен приговор за убрзање поступка предлагача као тужиоца у парничном поступку П 3509/21, којим је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Лесковцу под бројем П 3509/21, те да се тужена Република Србија, Основни суд у Лесковцу обавезе да му на име трошкова поступка исплати износ од 13.500,00 динара.

Против наведеног другостепеног решења предлагач је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да исто побија због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, предлажући да се о истој одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе,

као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2).

Посебна ревизија предвиђена наведеном одредбом може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато Врховни суд, приликом оцене њене дозвољености, није узео у разматрање наводе којима ревидент указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка.

Погрешна примена материјалног права јесте законски разлог за посебу ревизију, али се одлучивање о том правном средству из тог разлога може дозволити само ако је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, садржину одлука нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови да се прихвати одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1 ЗПП. У овој врсти поступка оцена о основаности приговора ради убрзања поступка зависи од околности сваког конкретног случаја. Зато, услова нема да се о ревизији предлагача одлучује као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, како се ревизијом предлаже. Такође, не постоји ни потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року одређена су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року (приговор ради убрзања поступка, жалба и захтев за правично задовољење). Тим законом ревизија није предвиђена као ванредни правни лек.

Како је у конкретном ревизија изјављена у поступку заштите права на суђење у разумном року против другостепеног решење којим је потврђено првостепено решење којим је одбијен приговор ради убрзање поступка, то иста није дозвољена у смислу члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези са чланом 403. ЗПП.

Следом наведеног, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**